

BAJTÁRSI

LEVÉL

1962. XV. évf. 4. sz. levél. 31. oldal. Utrecht, 1962. ápril. 10.

FELTÁMADUNK!

A Nagypéntektől Husvétig terjedő harmadnap, a szent sír gyászja és a feltámadás ujjongó öröme: a keresztén; és kereszttyén: vallások hit-alapját és tartalmát képezik.

Hitünk vallja, hogy a halál, az enyészet nem diadalmaskodhat fölöttünk. És a hit az az erő, amely tovább visz minket, hogy ne féljünk az elmúlástól. Hittel alkot a tudós, a művész, a nevelő, és hitet hirdet a lelkész, hogy megerősödést adjon az élet küzdelmeihez.

A hívő világ jelenlegi vezetői jól tudják, hogy a Szovjet egyeduralomra tör. A sok békeszólam mellett fenyeget is, míg azon túl aknamunkát folytat. Ha valahol a szabad világban vagy gyarmaton elégedetlenség lángol fel, akkor ott a Szovjet izgatása, pénze, sőt fegyvere is szerepel. Célja az, hogy a nyugatiaknak gondot okozzon és erejüket is fojgyassza.

Hruscsev úgy gondolkozik, hogy ha Isten feltámasztotta az Ő egyszülött Fiát, akkor ő, a diktátor, miért ne juttassa önálló élethez az egészen egyszerű színes-népeket, hiszen tőlük még hálára is számíthat. A konkolyhintő azzal nem törődik, hogy a nekivadult tömegek állami és magán javakat tesznek tönkre, közben az emberélet sok ezret is oltják ki.

A szovjet kényúr a nála látogatást tevő idegen államfőkkel túllontúl hízelgő, s hazug szölamaiival a nyugati egyházi vezetőket is megteveszti.

A Szovjet két tucatnyi nemzetet tart kéklyóban, avagy szigoru ellenőrzés alatt. A berlini kérdés mellé súlyos problémák sokasodnak, amelyek megoldása szinte lehetetlen, mert a diktátorból a legelemibb megértés s a komoly békére törekvésnek még a szándéka is hiányzik.

Sok millió szegény pária tanulja Moszkvában a vasfüggöny mögötti ideológiát, a kommunista nagyságok életét, és szülőföldjére visszatérés után a bérenc-tanulatlanok ripókságával vezeti népét a veszélyes úton.

Az emigrációba érkező hazai levelekből is sokat tudunk az otthoni szörnyüésegekről, megpróbáltatásokról, átélésekről. És elszomorodva kérdezzük: tőlünk, hogy meddig tarthat még ez a keresztre feszített állapot?

Mi most csak azt felelhetjük: Hiszünk a mihamarabb elkövetkező kedvező változásban!

A "Magyar Hiszekegy"-ből gondoljunk az alábbiakra:

"Mert a hit az Erő! Mert aki hisz, győzött,
Mert az minden halál és kárhozat fölött
Az élet Urával szövetséget kötött!"

Ha a Mindenható erre valóban érdemesít bennünket, akkor bekövetkezik a várva-várt magyar Feltámadás!

DOLGOZUNK MAGYAROK...

Csattog a kalapács, zúgnak a gépek,
 lázasan dolgoznak a munkáskezek.
 Falanxteri sors ez a munkásélet...
 ...nem nekünk teremteték az istenek!
 A nehéz munkától durva lett kezünk,
 de a győztesnek -nem hajtjuk meg fejünk!

A Martinban szikrázva olvad a vas,
 fényét visszatükrözi büszke szemünk.
 Gondolataink csapongnak, mint a sas;
 keményebb, edzettebb magyarok lettünk.
 Némán dolgozunk, nem szidjuk az Eget,
 de a győztes előtt -nem hajtunk meg fejet!

Dolgozunk itten magyar csendőr tiszték
 s dolgoznak velünk hűséges csendőrök,
 nem fáj nekünk a megváltozott élet,
 az ősök példája ad hitet s erőt.
 Hiszen Rároczi szelleme él bennünk...
 és a győztesnek: nem hajtjuk meg fejünk!

Szállnak felettünk a hontalan évek,
 ha úgy kívánja a sors: mi dolgozunk;
 csak kezünkön látszik a munkásélet,
 léleekben magyar csendőrök maradunk!
 Az árulókkal nem fájunk egy követ,
 s a megalkuvóknak sem nyújtunk kezét!

Idegen földön, idegen országban
 a bujdosók sorsa bár nehéz kereszt,
 de megedződünk ebben a munkában,
 s a testünkkel lelünk is erősebb lesz.
 Büszkén viseljük mi nehéz keresztünk,
 s a győztesnek -mégsem hajtjuk meg fejünk!

oooOooo

M. Attila

A NÉPEK ORSZÁGÚTJÁN...

A II. világháború befejezése előtt közvetlenül, 1945. év tavaszán, 2 leánnyal mi is a népek országútjára kerültünk! Elhagyni kényszerültünk magyar hazánkat, hogy leányaim -akkor 18 és 21 évesek- az Istent s embertársat sem becsülő kommunista martalócok áldozatai ne legyenek.

Különböző nehézségek leküzdése után Ausztriába jutottunk, de az ellenség is utánunk nyomult, s kétségbeesés környékezett: mitévők legyünk, hogyan jussunk tovább?

Tanácsstalanságunkban már magunkkal hozott összes holminkat hátrahagyva, gyalogosan akartunk neki vágni a bizonytalanságnak. De mint-ha egy láthatatlan kéz ettől visszatartott volna! A hirtelen egy hosszú szekérsor tünt fel az úton, emberekkel és nagyon sok csomaggal terhelt. Legnagyobb örömeinkre ismerősöket pillantottunk meg közöttük: a jánosházai csendőrörs embereit, akik mindjárt segítségünkre siettek. Felmásztunk a szekerekre, és abban a pillanatban boldogan sőhajtva éreztük, hogy megmenekültünk.

Sok óráig tartó út után értük el a Semmeringot, és késő éjjel egy faluba érkeztünk, ahol ki-ki hozzátartozóját és holmiját kereste. Én a két leányom után érdeklődtem. Nem találtam meg őket a beérkezett szekerekon, s kétségbeesésemben elszomorodva megtudtam, hogy több szekér az éj folyamán a mélységbe zuhant. Keresésükre indultam, nevüket kiáltozva. Kisebbik leányomra a mélységben rábukkantam: a hóban feküdt sobesülten és szinte megfagyottan. Hogy életben maradt, azt egy magyar csendőrnek köszönheti, ki hóval ledörzsölte vérző testét és bőr belesét is ráadta.

A hóból egy néhány tárgyat szedtünk össze, többek közt egy könyvet is, melynek a címe: "Idegen szavak szótára. Ivanits cs. őrmester tulajdona".

Talán 6 volt a megmentő! Minden esetre a jó Isten áldja meg,

./.

akárhol van! A bőr bekocs azután is igen jó szolgálatot tett. Meg is becsültük: kihímcoztuk, és ma is gondosan őrzi azt leányom megmentő eroklycként. Az illetőnek lovagias tettét sohasem felejtjük! Hála Istennek később a nagyobbik leányom is szerencsésen beérkezett.

A magyar csendőrök mentették meg bennünket a biztos elpusztulástól! Ma, 1962-ben, fogadják: nemcs tettükért mindnyájunk halás köszönetét!

oooOooo

EGY KIS FOGALOM-TISZTÁZÁS.

Van magának fogalma arról? -hallottuk és halljuk gyakran.

Valamelyes volt -és van is. Ámbátor az imperiálista agreszszprok és hívatásos rabtartók ott a nagy szovjetparadicsomban először foglalkozásként a fogalom-zavarást úzik.

A magyar már 1919-ben találó rövidséggel megfogta a világot megváltó kommunizmus lényegét,mondván: - Nekem nincs semmi,neked se legyen semmi.- Avagy: -Ami a tied,az az anyém is; ami pedig az anyém, ahoz semmi közöd.-

Údítóleg hat mostanság, amikor az ember a világsajtót és a sok fogalomzavart böngészgeti, a nem rég elhunyt híres amerikai író, Hemingway megállapítása a ma oly sokat hangoztatott politikai csábfogalmairól:

"Kapitalizmus=Van két tehened. Egyiket eladod, hogy bikát vehess.

Szocializmus=Van két tehened. Egyiket szomszédodnak adod.

Kommunizmus= Van két tehened. Mindkettőt elveszi az állam, téged pedig kivégez.

Tervgazdálkodás=Van két tehened. Az állam elszedi mindkettőt, lovágatja az egyiket, a másikat mellé két alkalmazottat állít, hogy fejéjk, - a fejét pedig hagyja, hogy megromoljon."

-Azt hiszem, ebből érthető, hogy miért búvik "a kommunista békogalamb" a szocializmus álarca mögé.

Ha még mindig nem lenne világos, engedtessek meg nekem ezt a hosszúszakállú adomát hozzáfűznöm. Zsidó honfitársaink nagyon el tudták találni a szög fejét.

Három vigéc utazik egy vasuti fülkében. Beszélgetés közben kisl, hogy mind a három kikeresztelkedett. Mikor megkérdezik az egyiket, hogy hát azt ő miért tov, azt felelé Salgó: -Megszerottem egy magyar lányát és másikat nem adták hozzám. -Értjök, értjök! - mondja a másik kottó. -Hát maga? - teszik fel a kérdést Sömlénynek. -Nyakas magyar lakta vidéken nem ment volna khölömben az özlöt. -Érthető! Világos! -hangzik az elismerés. -Nu, és ün? -Ujnapi büszkén kivágja: -En? En meggyüzüdsébül. - Mint egy szájból röpül fejének a visszavágás: -Aztat mundja a kúrúsztyényeknek! -

No, nem így van, tovaris Hruscsov Adolf-Nikita?!

Szegény kúrúsztyények, mármint nyugatiak!

Szik.

oooOooo

MAGYAR KATONA A KOMMUNIZMUS ÁRJÁBAN.

A boltívos, tágas termét a katonasorok zsúfolásig megtöltöték. "Igazodás!" -után felharsant a "Jobbra nézz!" -melyet rövid jelentés követett, ami után a termét komor csend feszítete.

Az ezred nevelő tisztje az omelvényre lépett. Ott egy asztalka előtt, szétvetett lábakkal mogállt, s vállait hátra szoritotta, hogy mellének kidomborodásával a tekintélyt emelje. Fejét hirtelen elkapta, és szúrós szemekkel kezdett a morédtömegben fürkészni. Arcrodái között gyakran elshant a gyanalvás árnya, mely a sorokat meg-megborzongatta. A mellé beosztotti aranyaszományos -talán a velő hasogató nehéz csend megtörése végett- az asztalkán hoverő aktákat széles, de határozott mozdulattal összébtozta. A nevelőtiszt erre lopillantott, és egy könnyed köhintés után meggyűződéssel kezdte:

-Harcunk véget még nem ért, mert az imperiálista kapitalisták újabb és újabb erőfeszítésekkel törekszenek sovíniszta, burzsoa uralmukat ránk erőszakolni... stb. -

A katonasorokon hirtelen fellélegzés vonult végig, miután tekintetük ismeretlen komandóra a földre rögződött, mintha a hallottakat szégyelték volna. /./

A nevelő előadás érdekességét járványként terjedő, mélyről szakadt, rejtett ásitások bizonyították, míg mások félig lehunyt szemekkel, gondolatban haza szálltak. Haza az édes szülőkhöz, testvérekhez, barátokhoz. Haza, hogy számukat újból legeltessék a lengő búzatáblákon, a sokszínű virágokkal tele tűzdelte, selymes kaszálókön, a zöldre öltözött, égbenyuló szőlő-hegyeken. Haza, hogy az öreg Bodri kutyát sok éves hárségéért újból megsimogassák. S a valóságra: "Vigyázz! Elvonulni!" - vezény-szóra sajnó fájdalommal, rettenve ébredtek.

A 2. századot szállás körletében az anyagkarbantartási parancs már várta. A szolgálatvezető tőrzsőr-mester rendelkezésére a század hamarosan munkába is kezdett. Takács Őrvezető Horváth yalogossal ozalkolommal is, mint máskor, a raktár rendbehozatalára kapott parancsot.

Az Őrvezető egyenes és őszinte jelleme folytán jutott a megbízhatóságot is igénylő raktári munkához, de ő mindig úgy hitte, hogy parancsnoka bizalma édesanyja imáiból fakad. Ezért igyekezett minden parancs kifogástalan teljesítésére. A raktárban mintaszerű rendet teremtetett, szinte díszes kirakattá varázsolta azt. Munkakedvét fokozta, hogy parancsnoka figyelembe vette kérését, és raktári munkában segédkezésre beosztotta mellé földijét, Horváthot, akivel olykor-olykor a gyermekkori kedves élményeket felidézethette. Horváth szorgalmas munkájával hálálta meg a Takács jószágát, s így a megértés harmadiknak hozzájuk szegődött.

Takács, mint máskor, most is a raktár kinyitott ajtajában megállt, s a tisztogatásról, rendezésről gyorsan tervet alkotott. Bajtársának részletesen elmagyarázta tennivalóit, és nagy igyekezettel a munkába kezdtek.

Serény munka közben alig beszéltek, de amint annak befejezéséhez közeledtek, úgy ébredt bennük az otthon iránti érdeklődés. A szülőknél kezdtek, de érdeklődésük mind szélesebb medret vajt, majd mosebéli csónakul, a szerelem tengerén ringott. Gondolatban már Takács vasóklében az evezőbrúd fájdalmasan nagyokat csikorgott, amikor bajtársa váratlanul feléje fordult:

-Te Imre, ... tudod-e mit? ... Szeretnék tőled valamit kérdezni.

Az Őrvezető bosszus meglepetéssel tekintett a gyalogosra, de kisebb szünet után, kényszeredett mosollyal biztatta:

-Mond Gábor, mond! Hallgatom.

Horváth közelebb húzódott és suttogta: -Nézd már... A mai nevelő-előadás hoz hasonlóan minden alkalommal hallom: sovíniszta, imperialista, burzszua, kapitalista, meg a sok ilyen kifejezést, és az egészből egy szót sem értek. Te iskolát járt ember vagy, meg a tisztes iskolát is elvégeztöd. Magyarázd már meg, hogy mit, ... - Takács be sem várta a befejezést, vörös pirral az arcán, karjával a levegőbe sujtva dörmögte:

-Az ördögbe! Velük is meg... - de hirtelen, mintha a dolgot elhamarkodta volna, kissé erőltetett mosoly közben megragadta bajtársa vállát, és halkán, tréfásan magyarázta: -Szósz az egész öregem, szósz! Erted? Nem vagy te gyermek! -

Gábor kerekre nyílt szemekkel, meglepődve bámult az Őrvezetőre. S a két ember hosszú pillanatokig néman nézte egymást, míg végre a gyalogos zavartan mondta:

-Nem úgy gondoltam, ahogyan ők... Csupán a szavak magyar értelmét szeretném tudni.

-De a homlokodra nem egyedül ez a gond gyűrt ráncokat Gábor! - csapott le rá Imre cinikus mosollyal.

Gábor fázósan összerezte és aggodó gyanakvással nézett az Őrvezetőre. -Kí ez és mit akar tőlem? -törte fejét. -Most már mindögy, -határozott végül és komoly hangon kezdte:

-Eltaláltad! De akkor azt is tudod, hogy gondba mi ejtett? -

-Székely kogyéd van. Roám erőszakoltad a dió feltörését - nevetett jóízűn Imre. Majd a zsebébe nyúlt, és egy szétnyitott, barna kartonlapot tárt bajtársa elé, s a következőket mondta:

-"Ugy, ahogyan tudod... Kommunista vagyok. Helyesebben kommunista tagsági könyvecském van."

-De akkor... hogy mertél elöttöm úgy beszélni? -

-Tudni akartam földim, hogy a régi vagy-e? Mert ha nem, akkor a kérdésre őszintén nem válaszolhatok. -

-No és?...-kiváncsiskodott sűrgetőn Gábor.

-Őszintén válaszolok!-

Gábor arcán derű suhant el s szerény hangon mondta: -Köszönöm a jóleső bizalmadat.- De még mielőtt Imre a válaszba kezdett volna, újabb kérdést tárt elője: - Mit értek abból, hogy gyűlöled őmet és mégis párttag vagy?-

Imre arca kissé megnyílt. Ajka már válaszra nyílt, de szó helyett Gáborhoz lépett és a fülébe sugta:

-Mert így a mi érdekünköt hathatósabban tudom szolgálni.-

-Imre!- sipította meglepetten Gábor. Majd kissé lehiggadtan nyögte: -Én nagyon félek, hogy...-

Az őrzetű szikrázó tekintetét földijére szegezto, s a felháborodástól remegő hangon szakította félbe:

-Gábor, ismered? Gyáva népek nincsen hazája!-, s tovább lépett.

A szavak a gyalogos szívére mázsás sullyal nehezédtek, és elgondolkozva bámulta a kezében ringó helyretől-rugó. A csend már hűvösen közékük nehezédett, amikor Gábor halkán felsóhajtott: "Ilyen erőt és akaratot!"

Imre hirtelen mellette termott. -De éppen ideje, hogy kérdéssedre válaszoljak.-

-Kiváncsi vagyok. Vagy...kérddezhetek fontosabbat?-

-Ne szerénykedj.-

-Mond, nem bánt, hogy iskoláztattak, meg mindig pártfogolnak és to?...-

-Iskoláztattak, -ismételte Imre gúnyos mosollyal, majd gondolkodás nélkül sorolta: -Mond miből? Nem az elrabolt magyar javakból? Nem az apáink, nagyapáink elorzott vagyonából? És miért iskoláztattak? Miért támogatnak? Nem azért, hogy hazug, ravasz, rabló politikájuknak megnyerjenek? Mert tudod, a gázságnak mindig szüksége volt, s lesz is megfizetett béreencekre!-

A gyalogos szeméibe hirtelen fény csillant. Karjai oldro lendültek, mintha ölteni akart volna.

Az őrzetűt kellemesen érintette a bajtársa lelkevilágát tükröző mozdulat. Hozzá rohant, és szívének teljes szeretetével megölelte a ragyogó szemű katonát, miközben alig hallhatóan motyogta:

-Gáborom! A szabadságunkért folytatott küzdelemnek ez az első gyümölcse, mely biztatás a győzelemre!-

oooOooo

B. 76. (folytatjuk)

CSENDŐRNAPRÓL BESZÁMOLÓ.

A hagyományos csendőrnapi emlékezések ez évben sem maradtak el szerte a szabad világban! Megtörtént e napon a láthatatlan szemléző szemléje, melynek eredményeként tényként megállapíthatjuk: hivatástudatunk, magyar lelkeségünk töretlen, nemzeti ügyünkért való harcunk folyamatos, és reméljük, hogy eredményt is hoz!

Európában csak Franciaországban történt műsoros emlékezés, míg a többi országában bajtársi családoknál, magánlakásokon jöttek össze Bajtársaink, s meghitt együttlétben erősítették egymásba a jövőnkbeli jó reménységet.

A tengerentúlon települt Bajtársak igen sok helyen nyilvánosan, műsoros délután vagy est korotében tartották meg nívós emlékezéseiket.

További kommentár helyett az alábbiak szerint, eredetben közöljük az ide oddig beérkezett tudósításokat:

"Argentínai csoportunk február 17-én bajtársi vacsora és 18-án Istentiszteletük korotében emlékezett meg e napról. A lelkesek kiemelték a Testület jelentőségét és megjelölték szavakkal emlékeztek meg halottainkról.

A közösségünk ottani vezetője megomlított e célunkat és feladatunkat, párhuzamot vont a Ráoczi Ferenc és Kossuth Lajos emigrációja és a miénk között, a mi javunkra, ahol alig fordult elő pártoskodás, árulás és megalkuvás az ellonféllal, avagy marakodás egymás között. Foglalkozott a hazatérés reményével, melyet feladni nem szabad, mert éppen az I. és II. világháború mutatta meg, hogy holland, bolga, francia, görög, szerb, román, bolgár és ethiopiai uralkodó családok, kormányok, katonák és más vezető emberek kényszer-emigrációjukból mind hazatértek. Persze azt elősegítette a háborúnak részükre történt szorencsés kimentetele. De ki mondhatja, hogy a jelenlegi helyzet végleges, és hogy már

befejeződött a háború, amikor látjuk, hogy az még eldöntetlen és egy nagy vihar tetőpontján élünk. Ha nem is folyik ezer-kilóméteres arcvonalokon a harc, elég az, ha hol Kongóban, Algírban, a berlini drótakadályoknál, a kínai partokon vagy holnap ki tudja hol lövöldöznek. Kemény csaták folynak tárgyaló asztaloknál, a követségek párnázott ajtóin mögött, vagy ismeretlen helyeken ágyúörgés nélkül is, hol egymást kiradirozással fenyegetik. Ez nem béke még. A csüggedésre és lemondásra nincs ok. Hruscsevnek igazat kell adni abban, hogy az egyik rendszer el fogja tometni a másikat. Erre csak azt lehet megjegyezni, hogy Isten legyen a bírő, hogy melyik tetszik Neki jobban, mert végeredményében nem Clemencau, Wilson, Benes, Churchill, Truman, Stalin, Eisenhower vagy Hruscsev döntötte el, vagy dönti el a magyar nép sorsát, hanem egy magasabb erkölcsi törvény, amiben bízni és hinni kell!

Ezt az erkölcsi törvényt képviselte vendéglátó országunk tábornoki kara, s most odaütött, ahova kellett (nem tűrte a kormány alkudozók politikáját Cubával szemben), és nem hinném, hogy a többi nyugati vezetőik tagjai ne gondolnának arra, hogy belőlük is lehet hazátlan, mindenükből kifosztott gyári munkás időgen országokban, vagy otthon, ha életben maradhat, agyonsanyargatott éjjeli őr, vagy téglahordó napszámos feleségével együtt.

Ha megérdemeljük a felszabadulást, akkor az programmszerűen el is jön, ha pedig az elpusztulást, akkor az is meglesz. Az oddig felkutattott és a régészek által legrégibb, legműveltebb népnek a suméreket találták, akikkel együtt éltek a magyarok több, mint 5000 évvel ezelőtt Mezopotámiában és azelőtt is, még ismeretlen helyen. A sumérek elpusztultak, mi élünk és élni fogunk!

A halott és még szenvedő Bajtársak emlékére folállással s egy pernyi magabaszállással emlékeztok meg. Ezt követte az új Bajtársak felavatása, amikor a szónok így folytatta:

A természetben minden az örök életre van berendezve. Vannak hosszú életű növények, melyek se nem virágoznak, se nem hoznak oldalhajtásokat, de amint veszélybe kerülnek, pl. gyökereit elvágják, ágait letördelik, száraz vagy sovány földbe jutnak, azonnal elkezdnek virágozni és magvakat termelni, hogy fajuk ki ne vesszen. Mi, akik egy Európa hírvé szervezot utolsó tagjai vagyunk, kell gondoskodjunk arról, hogy ha a hazatérés esélye hovatovább kitolódna és mi kiöregednénk, vagy az örök hazába távoznánk, legyenek utódaink, hírmondóink, akik az egykori m. kir. Csendőrség fogalmát az utókor részére megőrzik, az apától látottakat és hallottakat tovább adják addig is, míg majdan az általános európai rendezésnél otthon, a Szent István-i rend helyre nem áll és azzal a jogfolytonossággal. Csendőrség mindenütt volt, van és lesz újra meg akkor is, ha Magyarországot egy közös Európával társulna. Ezért gondoltunk arra, hogy bajtársi közösségünk tisztelőbeli tagjai közé felvesszük összes fiú-gyermekünket korra való tekintet nélkül és azokat a kivülállókat, kiket mi e megtiszteltetéserő méltónak tartunk.

Ezután fel lett tüzve a jelvényünk 15 új bajtárs mellé, az igazolványok kézbesítésével. Az új tagoknak lelőre kötötte a csoportvezető, hogy legyenek képesek a múlt és jövő között, hogy ne felejtsek el, miszerint apjuk egy 81. éves, fegyelmében és rendjében mindenütt megcsodált Testületnek volt a tagja, ahol becsülettel szolgálta a magyar nemzetet és hazáját, hogy azt, amit tőle tudnak, őrizzék meg abban a reményben, hogy lesz még feltámadás a mi részünkre is!

A bajtársi vacsorán 50 személy vett részt."

Australianak Adelaiddban, Perthben és Sydneyben gyűltek egybe Bajtársaink, de részletes tudósításuk még nem érkezett ide, így tehát azt csak lapunk következő számában közölhetjük.

A brasíliai cső. csoport február 17-én este 7 órakor, családi körben ünnepelte meg az idői csendőrnapot, a sao-pauloi Magyar Házban. Résztvettok: A csendőri Bajtársak, a csendőri Családok és a csendőri Barátok. Az ünnepi műsor a színház-teremben folyt le.

Központi Vezetőnk üdvözölte a megjelenteket az egész Közösség nevében. A magyar Hiszok együttes előmondása után rövid beszédben méltatta a nap jelentőségét, hogy több idő maradjon magyar filmek és magyar hangszalag lejátásására. A beszédet a cső. jelvények feltűzése követte az új tagok részére, majd a dicsérő okiratok átnyújtása.

A filmeket és a hangszalagot az U.S.A. konzulátusa vetítő gépeken játszották le. A konzulátus készséggel tett eleget Vezetőnk

ebbeli felkérésének. Elsőfilm a hamiltoni cső. csop. Trianon-ellenes impozáns megmozdulását mutatta be a megjelentek általános tetszése mellett. Másodiknak a sydney. csendőrszűrlő felavatásáról készített hangszalag követhozott, a szép szavallattal, a megható ünnepi beszédekkel, magyar nótákkal. A másort az 1956-os magyar szabadságharc egyes mozzanatairól felvett amerikai film zárta be.

A másort bajtársi vacsora követte a hatalmas étteremben. A diszes nagy asztal végigszelte az egész éttermet, ahol a Bajtársak és a Vendégek meghitt hangulatban elbeszélgettek az éjjeli bráig.

A Bajtársak nem feledkeztek meg a B.L. támogatásáról se, amit a sydneyi ünnepi beszéd olyan szépen méltatott.

Canadában, a calgaryi csoportunk f.évi febr.17-én tartotta meg az ezévi csendőrnapot. Az ünnepség reggel 9 órakor az Árpádházi Szent Erzsébetről elnevezett magyar r.kath.templomban hűsi haláltáinért szolgálatotott gyászmisszével vette kezdetét. Malikó Lajos plébános beszédében elcsott hűsi Bajtársainkról igen magas elismeréssel, erényeik méltatásával emlékezett meg. A Kálvin magyar ref.templomban pedig febr.18-án mondott hűsainkért magasan szárnyaló beszédet Surcs Ödön ref. lelkész. Február 17-én d.u.Csendőrszűrlőink kiváló ügyességgel disznótoros vacsorát készitettek, melynek anyagát előzően két tiszteltbeli Bajtársunk dolgozta fel. Ezután aznap 1/2 19 órakor, a Manchester Community Hallban az összes Bajtársak és Felcségek, valamint Vendégeink jelenlétében megnyitottuk a már hagyományos csendőrnapi ünnepsét.

Rangban második Bajtársunk megnyitójában üdvözölte a megjelenteket, aztán felkérte a már nevezett plébánost az asztali áldás elmondására.

Majd a csop. vezető ünnepi beszéde következett, melyben kevés említést tett az előkről, mert beszéde kizárólagosan hűsi halált halt cső. Bajtársaink emlékének volt szentelve. Beszédét a következőkkel fejezte be: Az öt világrészben szétszört, megmaradt Bajtársainak feladatuk van. Ha nem is az, hogy felszabadítsuk az otthon szenvodó nemzetünket, mert azt a keleti horda -és joggal mondhatjuk a nyugati becstelenség- jelen pillanatban lehetetlenne teszi. De folytatni kell a soha meg nem szűnő szellemi harcot az ellenséggel és oda kiáltani bátran a nyugati szabad világnak: Adjatok igazságot ezer évon át mindig a Nyugat védelmében pusztult Magyarországnak! Ebben a szellemben búcsuzom, és kérom maradjatok hűek jelszavunkhoz s éljétek továbbra is aszerint: Híven, Bocsúlattal, Vitézül!

Ezután egyik Bajtársunk szavallata következett, s utána kezdődött csak az igazi disznótoros-vacsora.

Majd legidősebb Bajtársunk pohárköszöntővel üdvözölte a Dicsérő Okirattal kitüntetott csop. vezetőt. Megemlékezett pályafutásáról mondván: 23 évvel ezelőtt az Ipoly montén együtt kezdtük el a szolgálatot, s a megváltozott körülmények között is kiérdemelt szép dicséretért mindanyiójuk szerencskivánát tolmácsolta. Aztán átadta jelvényünket is 3 Bajtársnak az igazolványokkal együtt.

Felszöblalt még az MHBK calgaryi csop. képviselőjében egyik legidősebb Bajtárs, aki 7 évon keresztül volt csop. vezető és akkor, valamint ma is szorgos munkálója a bajtársi együttműködésnek.

Végül a csop. vezető mondott köszönetet a Bajtársainak a folyamatos támogatásért, hűséges ragaszkodásukért a Testület szelleméhez, s ezeket kérte továbbra is. Hálás köszönetet mondott egyik Bajtársainknak és kedves Felcségének azért a szíves megvendégelésért, melyben a legutóbbi összejövetelünk alkalmával, a lakásukon megjelenteket részesitették.

Az est igen jó hangulatban telt el, a 44 személyt számláló társaság éjjélig szorakozott, kevés kivétellel táncra is perdült. Emlékeink a lo. calgaryi csendőrnapi sok szép bonyomással ismét gazdagodtak."

Hamiltonban csoportunk "a m.kir. csendőrség alapításának 81. évfordulójára emlékére csendőrnapi tartott 1962. február 11-én. Ez a magyar egyházközségok Istentiszteletivel vette kezdetét. Ezek után a hamiltoni Szent István r.kath. Egyházközség dísztermében közös ebéd következett. Asztali áldást dr. Papp György, g.k. pápai preláus mondott. Ebéd végeztével a résztvevők együttesen a Magyar Hitvallást mondtuk el. Ima elmondása után elénekeltük a Himnuszt.

Ebéd után rövid műsor. Levezette dr. Mészáros József hdgy., csop. vezető: 1./ Hanglemzejről Szelezcky Zita színművésznő szavalata. 2./ Ünnepi emlékbeszéd. Fater Bielek S.J. r.k. plébános felelevenítette a csendőrség alapításának idejét. Megrázó szavakkal emlékezett az I. világháborús az azt követő forradalom és kommunizmus hősi áldozatairól, martírjairól, a két háború közötti időben a kommunizmus elleni küzdelmekről, majd a II. világháborús, hazánkat menteni igyekvő harccokról, amelyben a Testület tagjai is hőiesen vettek részt. Az emigrációban élő csendőröket további kitartásra buzdította. 3./ Hanglemzejről a már nevezett színművésznő fájó sebeket felszaggató újabb szavalata. 4./ Bacsa Károly szavalata. 5./ Csendőr-jelvény átadása Kovács György szv. főtörzsrőrmester bajtársnak, melyet a területvezető Deme Lajos szds. bajtárs eszközölt hatásos, buzdító szavakkal. 6./ Visszaemlékezés Budapest ostroma alatti hősi helytállásra és Csérgő Endre szds. csodával határos megmenekülésére, Kövendy Károly szds. bajtárs által. 7./ Rózsa Jenő ref. lelkes, Gérus István bajtárs és Koncz Antal visszaillesztő beszédei következtek. 8./ Angol Himmusz közös elnévelésével ért véget az ünnepély.

Emlékinnapélyünkön a hamiltoni csoport tagjain kívül a torontoi, welland-port-colbornei és buffaloi csoportjainkhoz tartozó 29 csendőr-bajtárs 16 családtaggal vett részt és a magyar megmozdulásokat mindenkor támogató s a csendőrökkel is szimpatizáló honfitársak közül 54 személy.

"Montrealban élő csendőr bajtársak a hagyományos csendőrnapot 1962. február 11-én, vasárnap ünnepeltük meg.

Délét, feleleket szerinti Istentiszteleteken vettünk részt. A magyar ref. templomban dr. Fehér Mihály ref. lelkes szentbeszéd keretében emlékezett meg a volt m. kir. Csendőrségről, valamint imát mondott a vértanu és hősihaltalt, valamint rabságban szenvedő Bajtársakért. A magyar r. kath. templomban Szigethy atya méltatta a csendőrség érdemeit a nagyszámu gyülekezet előtt, úgy az 1945 előtti otthoni, mint az ezt követő emigrációs időből. Az atya, -aki csendőrök között nőtt fel, az édesapja őrsparancsnok volt, -tökéletesen ismeri a csendőrséget. Ugyanezen alkalommal két Bajtársunk szentmisét szolgáltatott a meghalt csendőr-bajtársak lelkiüvéért.

Közös ebéd 14 órakor volt Makranczi bajtársunk vendéglőjében. Az ebédre meghívtuk mindkét magyar egyház vezetőjét, vala int a Montreali Társadalmi Egyesületek és Egyházak Nagybizottságának Elnökét: Horváth János építész-mérnököt. Szigethy atya, mint cső. hozzátartozó vett részt az ebéden.

Az asztali áldást Tardicius atya r. kath. egyház plébánosa mondta, a megjelent Bajtársakat és Vendégeket Perédy Ja ab őrgy. bajtársunk üdvözölte, s tartotta az ünnepi beszédet is.

Az ebéden 50 személy vett részt, melynek végeztével hangulatos légrében maradtunk együtt a késő délutáni órákig.

Az erkölcsi siker megvolt, de az anyagi haszon elmaradt."

"A torontói cső. csoport ebben az esztendőben is hagyományos keretel: között ünnepelte meg a csendőrnapot. Az ünnepség f. évi február hó 17-én este, 7 órai kezdettel, a r. kath. Hall termében volt megtartva.

Az ünnepség megnyitásként a termet zsífolásig megtöltő közönség együttesen elénekelt a magyar Himmuszt. Ezután a csop. vezető üdvözölte a vendégeket, s röviden kifejtette, hogy mi teszi szükségessé, hogy 17 emigrációs esztendő után is magyaros szellemben ünnepeljünk s változatlanul ragaszkodjunk úgy a nemzeti, mint a testületi hagyományainkhoz. Majd a kishitűség ellen szállt síkra, s hitet tett amellett, hogy rendithetetlen reménységünknek meglesz a bőséges jutalma.

A megnyitó beszéd után egy magyar-ruhás kislány, Kunváry Márta, magyar-szóltót táncolt, sok bájjal és igen nagy sikerrel.

Ezután a területvezető Bajtárs méltatta a nap jelentőségét. Beszédének bevezető részében fejtegette azokat a gondolatokat, melyek felmerültek lelkében a Testület 81. születésnapja alkalmával. Rá utatott azokra a súlyos áldozatokra, melyeket a Testület tagjai különösen a II. világháború alatt és után, hoztak a Haza szolgálatában. E visszaemlékezés során az ünnepség közönsége 1 perces néma felállással rőtta le kegyeletét a hősi és martír halált halt csendőrök emléke előtt.

Beszéde további során vázolta azokat a feladatokat, amelyek a jövőben úgy a csoportra, mint annak minden egyes tagjára várnak. Míg egyfelől egymás megbecsülése és a bajtársi kapcsolatok ápolása elsőrendű feladat, ugyanakkor a csoportnak az egyházakkal és a többi, a rab Hazánk érdekében munkálkodó egyesületekkel állandó és szoros együttműködése elengedhetetlenül szükséges, mert nélkülül a csoport öncélúvá válik. Majd a jövő kilátásairól szólva leszögezte, hogy nekünk fel kell készülnünk minden eshetőségre, hogy az esetleg bekövetkező nagy próbatételnél méltatlannak ne találtassunk a magyar csendőrség névre. Befejezésül felolvasta az emigrációs magyar csendőrség 3 vezető egyéniségének az üzeneteit. A közönség lelkesen megtapsolta a nagyhatású beszédet.

A beszéd után Jánosy Margit művésznő szavalta el Sajb Sándor "Magyarnak lenni tudod mit jelent?" c. költeményét. A mély átérzéssel és tökéletes előadással elmondott szavazatot a közönség nagy tetszésnyilvánítással jutalmazta.

Végül Tóvizi Irén művésznő magyar nótákat énekelt. A magyaros tűzzel és tiszta csengő hangon énekelt nótákkal a közönség alig birt beletelni és szünni nem akartó tapssal többször ujjazásra kényszerítették. A műsor befejezése után megkezdődött a tánc. A táncteremben jazz-zenekar játszott, míg a nagyteremben cigány-zenekar muzsikájára szórakozott a közönség. A hangulat itt olyan magasra hágott, hogy az asztalok félretolásával táncteret kellett létesíteni, ahol aztán -kis szünetektől eltekintve- zárbráig a csárdást ropták.

A hangulat kialakításához nagyban hozzájárult a gazdag, változatos buffet és természetesen a nagy választékban rendelkezésre álló italok. A buffetet nagyrésztben a cső Asszonyok adományából rendeztük meg, s az érdekelteknek ezuton mond hálás köszönetet a Vezetőség.

Ugyancsak megkülönböztetett köszönetét fejezi ki annak a pár cső. Asszonynak, akik ezalkalommal is éppen úgy, mint az elmúlt években, saját szórakozásukkal nem törődve az egész est folyamán azon fáradoztak, hogy az étkezés kiszolgálása zavarmentes legyen, mellyel nagymértékben hozzájárultak az est sikeréhez.

Az est úgy anyagi, mint erkölcsi szempontból kitűnően sikerült. Az anyagi siker biztosítja számunkra azt a lehetőséget, hogy ez év folyamán is -mint a múltban- erőnköz képezt részt tudjunk venni akár a testületi élet támogatásában, akár az arra rászorultak segélyezésében. Sőt ezeken túlmenőleg támogatassunk minden olyan önzetlen magyar magzozdulást és törekvést, mely magyar Hazánkat vagy a magyar emigráció egyetemes érdekeit szolgálja.

Erkölcsei sikernek könyvelhetjük el azt, hogy az utóbbi években mindig többen és többen látogatják a mi ünnepségünket úgy, hogy a kb. 25.000 magyart számláló Torontóban a mi ünnepségünk, vagy amint már a közutadatba átmert: "Csendőrbál"-unk, látogatottság szempontjából a magyar bálók közül az első 3 között van. Megjelentek szép számmal olyanok is, akikről régebben nehéz lett volna elképzelni, hogy valaha is láthassuk őket a mi ünnepségünkön. Az a véleményünk, hogy felvilágosító munkánk eredménye most már kezd mutatkozni, amelyet nem tudnk károsan befolyásolni még az Eichmann perrel kapcsolatban elhangzott rosszindulatu megállapítások sem.

A hosszúra elnyult emigráció sokaknak a lelkében bizonyos fásultságot, bizonyos közönyt idézett elő. Ez alól igen sok cső. Bajtárs sem kivétel. Azért igyekszünk mi az ünnepségünket olyan hazafias szellemben és magyaros hangulatban megrendezni, hogy ezzel megkísérüljünk az elfásultak felrázását a közönyből, s a csüggedőknek pedig egy parányi erőtt kölcsönözzünk a további bizakodáshoz.

Ez az elgondolás vezetett bennünket a múltban, s ez vezet a jövőben is. Szeme előtt tartjuk azt, hogy egy ilyen ünnepség, vagy egy ilyen bál megrendezése nem lehet végső célja egy közösségnek, hanem csupán csak eszköz szebb, magasztosabb cél elérésé érdekében.

Február 18-án vasárnap a magyar r. kath. és protestáns egyházak lelkeszei az istentiszteletek keretében megemlékeztek a hősi és martir halált halt csendőrokről".

Ezuton köszönettel nyugtázzuk az Ön . . . . hozzájárulását a B.L.-re. segélyalapra.

DICSÉRETEK KIHÍRDETÉSE.

Központi Vezetőnk díszes okiratban a következőket megdicsérte:
Dr. D.B.szds-t: A magyarságtudat ébrentartása, a magyar nemzeti célok szolgálata, a Testületi- és bajtársi szellem ápolása, ennek e testvér honvéd Bajtársakkal való kölcsönös és megértő fejlesztése terén kifejtett, hazafias lelkesedéstől fűtött tevékenységéért és áldozatkész magatartásáért.

B.B.honv.hőgy. bajtársunkat: Tiszta meglátással, emelkedett lelkeséggel, a kölcsönös megértés és megbecsülés jegyében, önzetlenül, csupán a szent magyar célok érdekében kifejtett munkásságáért és a bajtársi szellem másoknak is példátadó, magyar szeretettel összhangolt fenntartásáért és ápolásáért.

G.I.ócanadás bajtársunkat: Az óhazától évtizedeken távol, de szívben és lélekben hűen tántoríthatatlan magyarságához és Testületünk szelleméhez, izzó haza-, faj- és bajtársi szeretettől vezéreltetve, példátadó, önzetlen, kimagaslóan hazafias magatartással és áldozatkészséggel munkálja az egyetemes magyar, nemzeti és testületi érdekeket.

S.J. ócanadás bajtársunkat: Közös édesanyánk, a magyar Haza egykori melegen szeretetétől távol, de töretlen magyar szívvel és lélekkel, önzetlenül, lángoló haza-, faj- és testületi szeretettől fűtve példátadó munkásságával és áldozatkészségével mindenkor elől jár az egyetemes magyar érdekek szolgálatában, védelmében és Testületünk nemes fennkölt szellemének fenntartásában.

KÖZLEMÉNYEK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

A new-brunswicki csoport tagjaitól érkezett hozzájárulásokat az alábbiak szerint nyugtázzuk: B.L.-re K.J. 5.-, B.K. 4.-, dr.N.J., Cs.E., T.I., G.J., Z.J. és F.D. 3-3.-, H.S., Sz.I., Z.V., K.J., T.J és P.J. 2-2.-, végül B.J. 1.-dollar. A Segélyalapra: K.F. 5.-, B.K. 4.-, dr.N.J. 3.-, T.I. 2.-, L.V. és H.M. 1-1.-, dollar. Köszönjük a fentiekét!

Nemzeti ügyünk szolgálatában jelentős sikert értek el az Orbán fiúk az egyik hollandiai gimnáziumban, melyben 600 ifju tanul. Az 1848 márciusi és 1956 októberi magyar szabadságharcok előzményeit, kitörését, lefolyását s azokat követő eseményeket egykori eredeti kézzel írtak és más kézzel más tációs anyag kapcsán, kiállítás keretében -március 11-től 18-ig- ismertették. Az idősebbik cső. sarj: Orbán Gyuszi részletes történelmi előadást is tartott.

Öszinte elismerésünk nyilvánítása mellett kövessük a jó példát!

Gyulai Ödön alez. bajtársunkat keressük, aki tudomásunk szerint évekkal ezelőtt Ausztriából vándorolt ki Cahadába. Aki címét tudja, közölje!

Csendőrnapi beszámolóinkat -hely hiánya miatt- a következő számunkban folytatjuk.

Jó Húsvétot kívánunk Bajtársainknak és Olvasóinknak a magyar Feltámadásba vetett töretlen hittel!

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T. Adress-Cím: B.L. Szerkesztősege.

UTRECHT. Nansenlaan 29. Nederland-Europe.

Drukkwerk!
 Printed Matter!
 Periodique!
 Drucksache!

Heer
 Mr. Dr. Béla R e k t o r
 Msr.
 Herrn. 302. High St.
 Monterey. Calif.

U.S.A.

